

ZORISLAV DREMPETIĆ HRČIĆ – IN MEMORIAM

Zorislav Drempetić Hrčić, hrvatski slikar “zagorskih sanja”, autor prvih naslovnica časopisa Kaj od 1968. godine („Klasje“), član Kajkavskoga spravišča od njegovih početaka 1973.

Rodio se 17. veljače 1934. godine u Donjoj Stubici u Hrvatskom zagorju. Preminuo je u nedjelju, 28. listopada 2018. godine, nakon duge i teške bolesti. Umjetničku naobrazbu započinje petogodišnjim školovanjem na Slikarskom odjelu pri Školi primijenjenih umjetnosti u Zagrebu. Prvu godinu slikarskog studija upisuje na Ljubljanskoj likovnoj akademiji, a di-

plomira u Zagrebu na Akademiji likovnih umjetnosti 1961. u klasi profesora Ljube Babića.

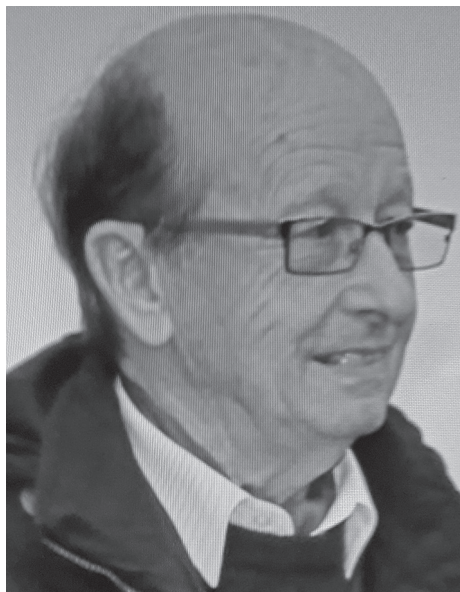
Bio je istaknuti kulturni i javni djelatnik, dugogodišnji muzeolog: od 1973. bio je kustos, a od 1978. i direktor Muzeja seljačkih buna; prvi ravnatelj Muzeja Hrvatskog zagorja od njihovog osnivanja 1993., pa do odlaska u mirovinu 1999. godine.

Akademski slikar bogatog opusa - u rasponu od apstrakcije do figuracije i zavičajnih krajolika (“Posvećenost zavičaju” – I. Reberski) - izlagao je na više od 70 samostalnih te preko 200 skupnih izložaba u domovini i inozemstvu.

Drempetićevu slikarstvu povjesničari umjetnosti daju značajno mjesto u suvremenoj hrvatskoj umjetnosti. Njegova se djela nalaze u više uglednih domaćih i inozemnih galerija i muzeja te u brojnim zbirkama.

Velik broj djela darovao je u dobrotvorne svrhe, za ratne stradalnike u Hrvatskoj, kao i za obnovu porušenih spomenika kulture. Za svoj rad i unapređivanje kulturne djelatnosti više je puta odlikovan. Dobitnik je Plakete Krapinsko-zagorske županije za životno djelo (2015.), isto priznanje dodijelila mu je i Općina Donja Stubica (2015.), a nositelj je Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića za osobne zasluge u kulturi (1996.) te međunarodnog ordena Cordon Bleu du Saint Esprit za zasluge u umjetnosti i kulturnoj znanosti L'art de Leonardo Da Vinci (1987.)

U sklopu izložbenog programa Kajkavskoga spravišča (Galerija Kaj), Zorislav Drempetić Hrčić posljednji put je izlagao u predvorju Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagre-

† Zorislav Drempetić Hrčić (1934. - 2018.)

bu od 19. do 25. studenoga 2008. - izložba slika POSVEĆENOST ZAVIČAJU (ulja) – u povodu svečanog obilježavanja 40-letnice časopisa Kaj i 35-godišnjeg djelovanja Kajkavskoga spravišča. Znanstveni članak o izložbi i umjetnikovu djelu SLIKA O DUŠI ZAGORSKOG KRAJOLIKA objavila je dr. sc. Ivanka Reberski u časopisu Kaj, br. 6/2008. [KAJ], časopis za književnost, umjetnost, kulturu (0453-1116) XLI (2008), 6; 133-136]

***

Ivanka Reberski:

DREMPETIĆ: MALA KRITIČKA
RETROSPEKTIVA, 2011. (iz
predgovora kataloga izložbe - sažetak):

“Malo je umjetnika čiji je slikarski svijet tako duboko obilježen mjestom rođenja kao Drempetiće. U tišini svoje regije Zorislav Drempetić Hrčić desetljećima stvara idealnu sliku svijeta usuprot novim avangardnim trendovima, pa se njegovo djelo ponajviše pamti po čudesnoj vizionarnosti zavičajnog prostora. Sagledavajući njegov prijedeni put sažeto su prikazane najvažnije, iako ne i sve, faze i preobrazbe kojima je Drempetić prolazio, od najranijih djela, na koja se gotovo posve već zaboravilo, do najnovijih radova nastalih ove godine. Ta njegova razvojna linija vrlo je složena i premda naoko kontroverzna ona je logična, na što se ovim prikazom jasno potvrdilo. Drempetić ne bi bio istinski suvremenik druge polovine dvadesetog stoljeća da je propustio sudjelovati u pojavama koje su vrtoglavo mijenjale smjerove tradicionalnog slikarstva. Nastanivši svoje najranije slike halucinantnom motivikom, on se zapravo angažirano referirao na suvremenu zbilju. Potom su uslijedila apstraktna okušavanja. Samosvojnost koja ga je obilježila od samih početaka dala je autentični biljeg i toj ranoj apstraktnoj dionici, koja se uobličila na motivima zavičajnoga kraja i na nostalgичnim sjećanjima na oronule zidove starih zagorskih dvoraca i kurija što ih je pamtió još

Naslovnica 1. br. Kaja (Z. Drempetić Hrčić: “Klasje”)

iz djetinjstva. Vrativši se figuraciji početkom sedamdesetih okrenuo se svojim korijenima, prepoznavši u prostoru zavičajnog kraja svoju povijesnu šansu. U Drempetićeovu imaginaciju pomalo se uselila – regionalna motivika, s kojom se isprva putem simbolike, kao u ciklusu 'starih vura', a potom izravno i bez imalo aluzivnih natruha, referirao na голу stvarnost zavičajnog prostora. Kraće vrijeme posvetio se životu zagorskoga sela i seljaka, a potom je započela Drempetićeova elegija o 'harmoniji prostora', koja još traje. Njegova zamisao o svijetu u koji se povukao i koji je isključivo nadalje slikao, stala se pretvarati u prave edenske prizore, u magična uprizorenja prirode iz koje kao da iz prošlosti izranjaju relikvi kulturne baštine gusto razasuti Zagorjem.” (<https://www.bib.irb.hr/560257>)

Uredništvo